

“

Somio el dia que Israel sigui un estat en què no em sentiré avergonyit de dir que sóc israelià quan parli de mi

Irònic. Kashua, se'l coneix per les seves columnes humorístiques en hebreu i la 'sitcom' 'Arab labor'. JUDIT TORRES



➔ escriure *Arab labor*, l'única possibilitat per a un àrab per sortir en *prime time* era cometre un atac suïcida. Va ser una feina i estic molt content que el canal acceptés el xou. Va ser un èxit. És una cosa que no acabo d'entendre.

Deu ser difícil fer riure sense fer enfadar ningú a Israel.

És impossible. Suposo que la gent a Israel és molt sàdica [riu], àrabs i israelians. De quina altra manera es pot explicar si no el meu èxit?

El sentit de l'humor és un camí cap a la pau?

Els extremistes no en tenen gaire. Es prenen massa seriosament a ells mateixos. De les dues bandes, no són capaços de criticar-se a ells mateixos. Potser si hi hagués més bon humor no es prendrien tan seriosament les qüestions nacionals. Però si

em preguntes si la pau depèn dels diners o de l'humor, et diré que dels diners.

Per què, doncs, els israelians accepten les seves crítiques?

Una de les raons és potser perquè realment em considero a mi mateix un ciutadà d'Israel. Sóc ciutadà d'un Estat del qual no estic d'acord amb la definició d'Estat jueu. No penso que sigui una democràcia. Estem lluny de ser iguals, però em considero a mi mateix un ciutadà israelià encara que el país no m'hi consideri. Somio el dia que Israel sigui un estat en què no em sentiré avergonyit de dir que sóc israelià quan parli de mi. Mentrestant, no m'agrada perquè Israel equival a ocupació, discriminació, racisme.

Té fe en el procés de pau impulsat pels Estats Units?

No tinc cap raó per fer-ho, però no em

puc permetre no tenir l'esperança. Només llegint què està passant, entenc que res de bo n'està sortint. Espero de veritat que sigui un acord prou bo també per als palestins, però estic molt preocupat.

Com afecta la guerra a Síria els àrabs d'Israel?

Ser ciutadà àrab d'Israel vol dir que ets menys i que estàs discriminat. L'equació ha estat sempre: no us podeu comparar amb els israelians, però mireu els vostres germans a Síria i al Caire, mireu els veïnats pobres al món àrab. Podeu agrair a Déu que encara sou aquí, encara teniu feina, assistència mèdica; la vostra situació és encara millor que la resta dels àrabs. Aquesta és l'equació a Israel: no us compareu amb els israelians de Tel Aviv, sinó amb la gent que viu a Damasc.

I les primaveres àrabs?

Quan van esclatar, vaig escriure que hi ha àrabs joves que volen democràcia, que estava molt content perquè com que sempre ens deien que ens hi comparéssim, ara que cridaven democràcia i llibertat, què ens dirien? Que sortíssim també als carrers d'Israel per reclamar igualtat? Però després tot es va arruïnar. Una de les coses contra les quals no pots lluitar i no et pot fer menys esperançat o optimista és la situació al món àrab. Ara ens diuen que deixem de parlar d'igualtat i mirem què ens estem fent a nosaltres mateixos a Síria. Ja no puc mirar les notícies i veure les imatges de mort i destrucció a Síria.

Què se n'ha fet de la primavera palestina?

Va començar a Gaza amb una revolució contra les autoritats corruptes. Llavors els Germans Musulmans, com ha passat a altres països, se'n van apoderar. Va començar allà, anys abans que a la resta del món àrab. Però la situació dels palestins és totalment diferent a la d'Egipte, perquè l'aixecament contra algú a Palestina ha de ser contra Israel, que és qui mana de veritat, no pas contra les autoritats palestines. A Israel hi ha la consciència que Cisjordània és un altre país. Però és el mateix govern i el mateix país.

I si les negociacions fracassen?

Espero que si les negociacions de pau fallen, Abu Mazen [president de l'Autoritat Nacional Palestina] dimiteixi i doni les claus a Israel perquè faci una ocupació directa. Aquesta és la realitat i la veritat: no hi ha necessitat d'amagar-se darrere d'una cosa anomenada autoritat palestina. Va ser establerta per crear un Estat palestí, però ara, que no hi haurà cap estat i tenim pobles separats per murs, que no es pot anar d'un punt a un altre i que Israel és qui decideix on aixeca assentaments i més assentaments... per què hauríem de mantenir una autoritat palestina?